

Förkortningar

Av uppbördsdirektören Nils Gottliebsson

Det är naturligtvis ingen större skada skedd eller rättare sagt ingen skada alls, om den ene förkortar si och den andre så. Men utan att behöva bli hållen som en alltför extrem vän av ordning kan man väl ha rätt att tycka, att brokigheten på förkortningsområdet är något för påfallande och att en viss enhetlighet i skrivsättet när det gäller de bokstavkombinationer det här är fråga om vore att föredraga. En liten studie, med särskild hänsyn till skatteväsendet som det skulle heta i en doktorsavhandling, kan i vart fall vara på sin plats.

Vi börjar kanske lämpligen med Svensk författningssamling, som ungefär lika ofta förkortas S.F.S. som SFS. Sv. förf.-saml. får man också se. Förord ges givetvis åt SFS — punkter kunna i regel underlåtas vid förkortningar. KF för Kungl. förordning och KK för Kungl. kungörelse är allmänt vedertagna förkortningar och här förekommer knappast några varianter. Mot övriga i lagboken använda förkortningar för författningar av olika slag (KBr, KStadga, KCirk, KInstr osv) synes intet vara att erinra.

Vanskligare blir det när det gäller speciella författningars benämningar. KL torde överväga som förkortning för kommunalskattelagen, men denna bokstavskombination utgör också förkortningen för kommunallagen, så det vore möjligen bättre med KskL. Kommunalskatten betecknas gärna som Kis. Förordningen om statlig inkomstskatt förkortas i regel SI eller Si, och åtminstone det sistnämnda plagar också få betyda själva skatten, som

emellertid ofta också ges benämningen Stis. På enahanda sätt används SF eller Sf för förordningen om statlig förmögenhetsskatt och för förmögenhetsskatt. Ska vi säga att SI resp. SF är att föredraga. Taxeringsförordningen synes genomgående förkortas TF, men av någon anledning väjer man i den nya taxeringshandboken (av G. Hedborg m. fl.) för TK som beteckning för taxeringskungörelsen och skriver i stället TaxK. I ”Handledning för arbetet i taxeringsnämnd” och på många andra håll används emellertid TK och detta manar till efterföljd. På liknande sätt bör uppbördsförordningen heta UF och uppbördskungörelsen (som vid nästa revision bör få det namnet) UK.

Så ha vi alla våra myndighetsförkortningar. Kungl. Maj:t (med eller utan punkt efter Kungl) kan skrivas kortare KM:t (så i RÅ). Storsinnat medger jag valfrihet. Regeringsrätten förkortar sig själv RegR och det må få gälla framför RR, som är kortare men som också kan översättas med rådhusrätten (RÅ förkortar för säkerhets skull sistnämnda instans RådR). Enighet borde väl kunna råda om KR för kammarrätten, men KammarR förekommer också. I RÅ används det sistnämnda i referaten och det förstnämnda i notiserna. Med PN och TN har vi nått de nedersta trappstegen i taxeringshierarkin. Referatavdelningen i RÅ roar sig på denna punkt med prävn:ndn och tax:ndn, vilket reverenter sagt, för tankarna till herr Alfr:d V-stl:nd. TO för taxeringsnämndens ordförande och

KO för kronoombud är att föredraga framför To och Ko, som också förekommer. Men Tass blir väl den trivsamma förkortningen för de nya taxeringsassistenterna.

LSt omväxlar med Lst och LänsSt för länsstyrelsen, när inte gamla hederliga KB används. Lokala skattemyndigheten ser man i förkortad form som bl. a. Lskm och LS. Finns det något att invända mot det sistnämnda?

Av specialmyndigheterna på skatteområdet lystrar centrala uppboordsnämnden till CUN, Riksskattenämnden kallar sig själv (på blanketterna) Rsn, men får också heta RN. RÅ är återigen originell med RikskNdn i referaten och Riksskattendn i notiserna. Riksräkenskapsverkets förkortning är (i RÅ) RiksrV.

Kungl. Maj:ts proposition nr 68 till 1958 års riksdag, för att ta ett exempel, förkortar jag och många med mig prop 68/1958 (med eller utan punkt efter prop.). Men varianterna är många. P 1958:68 skulle t. ex. Svenska Stadsförbundets Tidskrift (SST) säga. KM:ts prop 1958 nr 68 skulle formuleringen bli i RÅ.

Jag anförde nyss ett exempel på tidskriftsförkortningar. Några andra må också lämnas. För Skattenytt har jag sett både SN och SkN. Svensk skattetidning förkortar sig själv SvSkT men i Geijer-Rosenqvist-Sterner (GRS) heter det Sv. Sk.tidn. Nytt Juridiskt Arkiv får som bekant framträda under signaturen H i lagboken, men blir eljest praktiskt taget

alltid NJA. Regeringsrättens årsbok förkortas inte bara RÅ, som jag använt här ovan, utan också R. Då någon förväxling med riksåklagaren inte torde behöva befaras, röstar jag för RÅ.

Ja detta var några blomster ur förkortningsfloran. Det är ingen konst att plocka en stor bukett. Men det är en konst att här säga det sanna, vissa ordet. Vem uppriktar förkortningskatekesen för det statliga (och kommunala) verksamhetsområdet?

*

Redaktionen får i anledning av artikeln meddela

några i denna tidskrift vanligen förekommande förkortningar:

TO	taxeringsnämndsordförande
KO	kronoombud
TN	taxeringsnämnd
PN	prövningsnämnd
TI	taxeringsintendent
KR	kammarrätten
RR	regeringsrätten
RÅ	regeringsrättens årsbok
RN	riksskattenämnden
KL	kommunalskattelagen
Si	förordningen om statlig inkomstskatt
Sf	förordningen om statlig förmögenhetsskatt
TF	taxeringsförordningen
KF	Kungl. förordning
KK	Kungl. kungörelse
SFS	Svensk författningssamling